

[Petra Petersen.]

meget højere end i vore nabolande og meget højere end i Island — det er jo de lande, det er mest naturligt at sammenligne Danmark med. I Danmark er dødelighedsprocenten blandt spædbørn 2,5, i Island 1,8, i Norge 2,2 og i Sverige 1,7. Nu tør jeg ikke påstå, at dette, at børnedødeligheden er så stor her i Danmark i forhold til børnedødeligheden i de andre nordiske lande, netop skyldes de kommuner, som ikke har gennemført sundhedsplejerskeordningen. Jeg har nemlig ikke kunnet finde nogen statistik — jeg ved heller ikke, om der findes nogen — men det er nærliggende at tænke, at det netop er disse udækkede områder, der trækker børnedødelighedsprocenten op.

Men som jeg omtalte ved lovforslagets første behandling, gælder det ikke alene børnedødeligheden, det gælder også sygeligheden blandt vore spædbørn. De love, som tangerer dette område, og som omhandler undersøgelse af svangre kvinder, undersøgelse af børn indtil den skolepligtige alder og skolelægeordningen, kan og bliver i høj grad benyttet af befolkningen over hele landet. Er der så ikke noget mærkværdigt i, at den lov, der må danne grundlaget for de to love, nemlig lov om lægeundersøgelse af børn og lov om skolelæger, efter 20 års forløb endnu ikke benyttes i fuldt omfang? Det er sagt her — og det er jo rigtigt — at der for hver periode, tinget har udskudt revisionen af loven, er kommet flere kommuner til, som har taget opgaven op. Det er rigtigt; men det er lige så rigtigt, at hvis lovgivningsmagten ikke foretager sig noget, fortsætter dette ikke i et hurtigere tempo, end at man må regne med, at der vil gå mindst 30 år, før loven bliver udnyttet i fuldt omfang, altså fra loven blev gennemført.

Ministeren talte ved første behandling om tvangslove og mente, at det gik bedst ad frivillighedens vej. Jeg vil i og for sig give ministeren ret, det er altid bedst, når noget går ad frivillighedens vej, men der må vel være en grænse for, hvor længe man kan vente på frivilligheden. Man kan sige — og det mener jeg i øvrigt — at love af denne art bør høre under staten og ikke under kommunerne; men tinget har jo før pålagt kommunerne opgaver af lignende

art, og så har man sagt til kommunerne, at de skulle gennemføre dem. Tag nu f. eks. skolelæge-loven, som er obligatorisk også på den måde, at intet skolepligtigt barn kan unddrage sig undersøgelsen af skolelægen, medmindre barnet stiller med bevis for, at det er undersøgt af hjemmets egen læge. Det er absolut rigtigt, og den indenrigsminister, der i sin tid fremsatte lovforslaget om skolelæger, og det ting, der gennemførte loven, har jo også fundet det rigtigt; så kan en lov som loven om sundhedsplejerskeordningen ikke være mindre vigtig — jeg finder endda, at den er den vigtigste.

Vi har i denne samling haft lovforslaget om hjemmesygeplejersker til første behandling. Lovforslaget ligger stadig i et udvalg, og jeg ved ikke, om det afgiver betænkning i denne samling. Hensigten var jo, at ordningen skulle gennemføres i alle vore kommuner. Dette lovforslag er af så stor vigtighed, og befolkningen er så interesseret i det, at det sikkert vil blive nødvendigt, hvis det ikke gennemføres i denne samling, at tage det op igen i næste folketingsår. I de landkommuner, der ikke har gennemført sundhedsplejerskeordningen, vil disse to ting kunne gå hånd i hånd; det er meget naturligt, om man i landkommunerne siger, at hjemmesygeplejerskerne jo også tager sig af den opgave at undersøge spædbørn. Derfor synes jeg også, vi må tage loven om sundhedsplejersker op til revision i næste samling og se at få den koordineret med loven om hjemmesygepleje. Jeg vil bede tingets medlemmer stemme for vort ændringsforslag; jeg finder, at det er af meget stor vigtighed for vore børns sundhed, at det bliver vedtaget.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Jeg har i min fremsættelse og også i det svar, jeg gav det ærede medlem ved lovforslagets første behandling, udførligt motiveret min stilling til dette spørgsmål, og den er ikke ændret siden. Jeg skal derfor anbefale at stemme imod ændringsforslaget.

Med hensyn til det direkte spørgsmål, det ærede medlem stillede mig om lovforslaget om hjemmesygepleje, kan jeg oplyse, at jeg er vidende om, at det pågældende udvalg er ved at afgive betænkning.